

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการ
ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ
Factors Affecting the Success of The Management of Entrepreneurs in
Bang Pu Industrial Estate Samut Prakan Province

วัชรินทร์ พวงเพชร*, วิสนุ สารต์เพ็ชร**

Watchareeporn Phuangpetch*, Vissanu Sartphet**

คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

School of Business Administration, Suvarnabhumi Institute of Technology

Received: March 21, 2022 Revised: February 13, 2024 Accepted: March 27, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ ตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการในเขต นิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากร คือ ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 1,198 ราย โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการคำนวณของทาร์โรว์ ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน แล้วสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธีแบบคัดเลือกเขา

ผลการศึกษาพบว่า 1) ความสำเร็จของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในระดับมากทุกด้าน โดย ผู้ประกอบการมีระดับความสำเร็จในด้านการจัดการความรู้ มากเป็นอันดับแรก รองลงมา ได้แก่ ด้านความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน 2) ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมบางปูที่มีเพศ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และ รายได้เฉลี่ยต่างกันส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการแตกต่างกัน ยกเว้น ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมบางปูที่มีอายุต่างกันส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการแตกต่างกัน 3) การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการในเขต นิคมอุตสาหกรรมบางปู พบว่า ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร และการบริหารจัดการองค์กรส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ โดยสามารถทำนายความแปรปรวนได้ในระดับร้อยละ 41.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และ พบว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการมากที่สุด

คำสำคัญ: ปัจจัย, ความสำเร็จ, การบริหารจัดการ

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the level of success in the entrepreneurs' management in the settlement Bangpoo Industry Samut Prakan Province 2) to compare the success in entrepreneurs' management in the industrial estate Bangpoo Industry Samut Prakan Province according to the personal factors of entrepreneurs 3) to study the factors affecting the success of entrepreneurs management in the district Bangpoo Industrial Estate Samut Prakan Province. It is exploratory research. The population is entrepreneurs in Bangpoo Industrial Estate Samut Prakan Province, amounting to 1,198 cases by determining the size of the sample. By Taro Yamane's computational method, a sample of 300 people was randomly drawn. The study instrument was a questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation. t-test One-way ANOVA and multiple regression analysis with a selective method.

The results of the study research showed that 1) the success of the entrepreneurs in relation to the organization's human resource management Overall, it is at a high level. When considering individual aspects, it was found that entrepreneurs gave high levels of success in every aspect. Entrepreneurs had success levels in knowledge management the most first, followed by belief in self-control, and in terms of performance evaluation 2) entrepreneurs in Bangpoo Industrial Estate having gender, education level, marital status. The duration of working and the different average incomes affected the success of the management differently, except that the operators in the Bangpoo Industrial Estate with different ages affect the success of the management differently. 3) Analysis of factors affecting the management success of entrepreneurs in the district Bangpoo Industrial Estate found that the human resource management of the organization and organizational management affects the success of management. The variance was predicted at 41.5% with a statistical significance of 0.01, and it was found that the most important factor was the organization's human resource management which affected the management success of entrepreneurs the most.

Keywords : Factors, Success, Management.

บทนำ

การประกอบธุรกิจให้ประสบความสำเร็จผู้ประกอบการจะต้องศึกษาการดำเนินงานของ ธุรกิจ ตลอดจนอาศัยความรู้ความเข้าใจหลายด้าน และจำเป็นที่จะต้องศึกษาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ เนื่องจากความสำเร็จของธุรกิจส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมโดยเฉพาะการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน ต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลาการปรับตัวของธุรกิจให้ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ผู้ประกอบการจะต้องติดตามและทำความเข้าใจ เพื่อที่จะได้ประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ ปัจจัยภายในองค์กรที่จะนำพาองค์กรให้ไปสู่ความสำเร็จได้นั้นมีหลาย

ปัจจัย ในที่นี้ผู้วิจัยเลือกที่จะศึกษาปัจจัยของการตามแนวคิดของ Owens (ประเทืองทิพย์ สุกุมลจันทร, 2559: 13) ซึ่งได้กล่าวว่า ในองคการใดองคการหนึ่งนั้นจะประกอบไป ด้วยปัจจัย 4 ปัจจัยคือ ปัจจัยด้านคน ปัจจัยด้านภาระงาน ปัจจัยด้านโครงสร้าง และปัจจัยด้านเทคโนโลยีและปัจจัยภายนอกองค์การหรือปัจจัยสภาพแวดล้อมองคการที่ส่งผลต่อองคการมีหลาย ปัจจัย ในที่นี้ผู้วิจัยเลือกที่จะศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกโดยทั่วไป โดยมีตัวแบบในการพิจารณา คือ PEST Analysis ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านนโยบายและการเมือง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม และปัจจัยด้านกฎหมาย (ภัทรเวช ธาราเวชรักษาและทองแท่งทองลิ้ม, 2563: 11) ความสำเร็จของธุรกิจ คือ ความสามารถในการดำเนินธุรกิจให้ได้ผลเป็นที่น่าพึงพอใจหรือ บรรลุเป้าหมายตามที่องคการได้กำหนดไว้จำเป็นต้องมีการประเมินความสำเร็จในการดำเนินงาน ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อพิจารณาถึงความสำเร็จในแต่ละตามตามวัตถุประสงค์และปัจจัยขององคการ ซึ่งนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายในการดำเนินงาน การประเมินผลองคการแบบสมดุล เป็นวิธีหนึ่งในการประเมินผลการดำเนินงานที่ช่วยให้องคการเห็นภาพรวมในการดำเนินงานทั้งองคการเพื่อให้ บรรลุเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่วางไว้และสร้างความสำเร็จให้องคการได้การประเมินผลองคการ แบบสมดุล หรือ Balance Scorecard เป็นผลงานของศาสตราจารย์ร็อบเบิร์ต แคปแลน (Robert Kaplan) อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด และ ดร.เดวิด นอร์ตัน (Dr.David Norton) ที่ปรึกษาด้านการจัดการ โดยนำเสนอแนวคิดดังกล่าวใน Harvard Business Review เมื่อปี ค.ศ. 1992 เป็นครั้งแรก และได้รับความนิยมแพร่หลายในปต่อมา Balance Scorecard เป็นแนวคิดในเรื่องการประเมินผล ขององคการ โดยนำเสนอว่า การประเมินผลขององคการควรประกอบด้วย 4 มุมมอง ได้แก่ มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านการปฏิบัติการภายในองคการ และ มุมมองด้านการเรียนรู้ และเติบโต แทนที่จะมีมุมมองด้านการเงินเพียงอย่างเดียว เพื่อผลักดันไปสู่ความสำเร็จในปัจจุบัน และอนาคต (ธาริณี สุโคตร, 2562: 10)

นอกจากนั้นการเจริญเติบโตและการพัฒนาทางเศรษฐกิจภายใต้แนวคิดระบบเศรษฐกิจแบบ ทุนนิยมดังกล่าวได้ก่อให้เกิดแรงผลักดันให้ผู้ประกอบการมีความจำเป็นต้องปรับตัวต่อการแข่งขันใน ด้านการลงทุน โดยการขยายการลงทุนทางอุตสาหกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ผลกระทบที่ตามมา อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้จากการขยายตัวของธุรกิจที่มีมากขึ้นไป คือปัญหาความเสื่อมโทรมของ สิ่งแวดล้อม เช่น ความร่อยหรอของทรัพยากรธรรมชาติการเกิดพิษและสิ่งปฏิกูล เนื่องจากเกิด มลภาวะจากโรงงานในกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจทำการศึกษาถึงเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ ทั้งนี้เนื่องจาก อยากรทราบมีวิธีการบริหารจัดการที่ประสบความสำเร็จ เพื่อนำข้อมูลและผลที่ได้จากการศึกษาเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการในเขตนิคม อุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการในเขตนิคม อุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ ตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ

3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการในเขต นิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเนื้อหาของแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อายุการทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์การ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการดำเนินงานขององค์กร

ส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จการบริหารจัดการของผู้ประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาครั้งนี้ตามลำดับ ดังนี้

1. ขออนุญาตจากสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลกับกลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 300 คน

2. ผู้ศึกษาทำการจัดส่งแบบสอบถามทางโทรสาร ไปรษณีย์ไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 ชุด โดยให้ผู้ประกอบการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง และติดตามทางโทรศัพท์เพื่อรวบรวม แบบสอบถามที่ได้รับการกรอกข้อมูลเรียบร้อยแล้วกลับมาทำการวิเคราะห์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจะใช้เวลาทั้งสิ้น 6 เดือน จากเดือน มีนาคม ถึง สิงหาคม พ.ศ. 2563

4. สามารถรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จนครบ 300 ชุด และตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของข้อมูล ทำเครื่องหมายที่แบบสอบถามเพื่อสะดวกต่อการนำไปบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลจนครบถ้วนแล้วนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วหาคะแนนและลงรหัสเพื่อนำไป ประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปซึ่งดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ จำแนก ตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ อายุงาน

2. วิเคราะห์เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร โดยการหาค่าเฉลี่ย และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. วิเคราะห์การบริหารจัดการองค์การ โดยการหาค่าเฉลี่ย และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. วิเคราะห์กลยุทธ์ในการดำเนินงานขององค์กร โดยการหาค่าเฉลี่ย และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. วิเคราะห์ความสำเร็จการบริหารจัดการของผู้ประกอบการ โดยการหาค่าเฉลี่ย และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test แบบ

Independent ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

6. วิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมบางปูที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงาน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยปัจจัยทางเพศ และอายุ ใช้การทดสอบค่าที (t-test) สำหรับทดสอบความแตกต่างหรือเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยเป็นการทดสอบข้อมูลที่มีการแจกแจงแบบปกติ (Normal Distribution) ส่วน ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้การ วิเคราะห์การหาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA : F-test) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยกรณีประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม ขึ้นไป 7. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการในเขตนิคม อุตสาหกรรมบางปู ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธี แบบคัดเลือกเข้า (Enter Selection) โดยกำหนดตัวแปรต้น คือ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร (X1) การบริหารจัดการองค์กร (X2) และกลยุทธ์ในการดำเนินการขององค์กร (X3) และตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการ (Y) 8. สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิจัย

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ขององค์กรจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 300 คน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านการจัดการความรู้ รองลงมา คือ ด้านความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ด้านขวัญและกำลังใจ และด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน 3. ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์กร จากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 300 คน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อ พิจารณารายละเอียด พบว่า ระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านการควบคุม รองลงมา คือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการจัดองค์การ และด้านการวางแผน 4. ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการดำเนินการขององค์กร จากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 300 คน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อ พิจารณารายละเอียด พบว่า ระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านค่านิยมร่วมขององค์กร รองลงมา คือ ด้านทักษะขององค์กร ด้านรูปแบบของการบริหาร ด้านโครงสร้างขององค์กร ด้านกลยุทธ์ขององค์กร ด้านพนักงานของ องค์กร และด้านระบบภายในขององค์กร 5. ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับความสำเร็จในการปฏิบัติงานจากผู้ตอบ แบบสอบถาม จำนวน 300 คน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา รายละเอียด พบว่า ด้านประสิทธิผลในการปฏิบัติงานมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด และ ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานระดับความคิดเห็นมากที่สุด 6. ปัจจัยเกี่ยวกับสถานภาพทางเพศที่แตกต่างกันส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของ พนักงานแตกต่างกัน พบว่า ความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานมีค่า Sig. เกินกว่า 0.05 จึง ยอมรับสมมติฐาน (H0) และปฏิเสธสมมติฐาน (H1) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมบางปูที่สถานภาพทางเพศแตกต่างกันส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการแตกต่างกัน 7. ปัจจัยด้านอายุของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ของพนักงานแตกต่างกัน พบว่า ความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานมีค่า Sig. ต่ำกว่า 0.05 จึง ปฏิเสธสมมติฐาน (H0) และยอมรับสมมติฐาน (H1) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า

ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมบางปูที่มีอายุแตกต่างกันส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการไม่แตกต่างกัน 8. ปัจจัยด้านระดับการศึกษาของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานแตกต่างกัน พบว่า ความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานมีค่า Sig. เกินกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H0) และปฏิเสธสมมติฐาน (H1) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ผู้ประกอบการใน นิคมอุตสาหกรรมบางปูที่สำเร็จการศึกษาในระดับที่แตกต่างกันส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ ไม่แตกต่างกัน สำหรับความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน มีค่า Sig. ต่ำกว่า 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐาน (H0) และยอมรับสมมติฐาน (H1) กล่าวได้ว่า ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการที่ต่างกันส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 9. ปัจจัยด้านสถานภาพการสมรสของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานแตกต่างกัน พบว่า ความสำเร็จในการปฏิบัติงานมีค่า Sig. เกินกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H0) และปฏิเสธสมมติฐาน (H1) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมบางปูที่มีสถานภาพการสมรสที่ต่างกันส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการแตกต่างกัน 10. ปัจจัยด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงานของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันส่งผลต่อ ความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานแตกต่างกัน พบว่า ความสำเร็จในการปฏิบัติงานของ พนักงานมีค่า Sig. เกินกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H0) และปฏิเสธสมมติฐาน (H1) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมบางปูที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานแตกต่างกันส่งผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการ ไม่แตกต่างกัน สำหรับความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน มีค่า Sig. ต่ำกว่า 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐาน (H0) และยอมรับสมมติฐาน (H1) กล่าวได้ว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของผู้ประกอบการที่ต่างกันส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน มีค่า Sig. ต่ำกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน (H0) และยอมรับสมมติฐาน (H1) กล่าวได้ว่า ระยะเวลาในการ ปฏิบัติงานของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 11. ปัจจัยด้านรายได้ของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ของพนักงานแตกต่างกัน พบว่า ความสำเร็จในการปฏิบัติงานของ พนักงานมีค่า Sig. เกินกว่า 0.05 จึง ยอมรับสมมติฐาน (H0) และปฏิเสธสมมติฐาน (H1) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ผู้ประกอบการในนิคม อุตสาหกรรมบางปูที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการแตกต่างกัน การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการในเขต นิคมอุตสาหกรรมบางปู พบว่า มีตัวแปรอิสระ 2 ปัจจัย จากทั้งหมด 3 ปัจจัย คือ การบริหาร ทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร และการบริหารจัดการองค์กรส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ โดยสามารถทำนายความแปรปรวนได้ในระดับร้อยละ 41.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และพบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรส่งผลต่อความสำเร็จในการ บริหารจัดการของผู้ประกอบการมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลวิจัยเรื่อง การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้

1. ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์การภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยผู้ประกอบการมีความคิดเห็นในด้านการจัดการความรู้ มากเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ ด้านความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นอันดับสุดท้าย ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์การ ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าบริษัทส่งเสริมให้บุคลากรได้รับข่าวสารข้อมูลสารสนเทศเพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะของพนักงาน และบริษัทนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการคิดวิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาขององค์การทำให้งานมีประสิทธิภาพ ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์การ ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าบริษัทมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นสิ่งที่พัฒนา และมีประโยชน์ต่อตัวพนักงานเอง และบริษัท เช่น การเลื่อนตำแหน่ง ค่าตอบแทน โบนัส ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน และบริษัทมีขั้นตอนการประเมินผลการปฏิบัติงาน เช่น อบรม การแก้ไขปัญหา ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์การ ด้านขวัญและกำลังใจ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าบริษัทเห็นว่าท่านจะได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงานเวลาประสบปัญหาการทำงาน และท่านและเพื่อนร่วมงานสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในเรื่องของการปฏิบัติงานได้อย่างเป็นกันเอง ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์การ ด้านความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยบริษัทเห็นว่าท่านเต็มใจและให้ความร่วมมือในการพัฒนาองค์กรอย่างเต็มที่ และท่านรู้สึกผูกพันกับองค์กรนี้เหมือนองค์กรนี้เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Katz and Kahn (1978) กล่าวไว้ว่า การบรรลุเป้าหมายขององค์การ โดยมีการฝึกอบรม ประสบการณ์ ความรู้สึกผูกพันเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพขององค์การ ซึ่งผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้พนักงานซึ่งเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ให้เกิดความรู้ ทักษะ ประสบการณ์และ ได้มีความรู้สึกผูกพันและทำให้องค์กรเกิดการพัฒนาได้อย่างเต็มที่ ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์การ ด้านการจัดการความรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยบริษัทเห็นว่าท่านคิดว่า การเรียนรู้ของคนในองค์กรจำเป็นต้องอาศัยการสนับสนุนทั้งโอกาสและงบประมาณ และการถ่ายทอดความรู้ความสามารถที่ท่านมีอยู่ให้แก่บุคคลในองค์กร จะทำให้ท่านรู้สึกดี ที่ยินดีที่ได้ถ่ายทอดความรู้

2. ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์การภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยผู้ประกอบการมีความคิดเห็นในด้านการควบคุม มากเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ ด้านการจัดองค์การ และด้านการวางแผนเป็นอันดับ

สุดท้าย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารจัดการองค์การของ (Robbins and DeCenzo, 2004; Certo, 2003) การจัดการ (Management) หมายถึง ขบวนการที่ทำให้งานกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จลงได้ อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลด้วยคนและทรัพยากรขององค์การ (Robbins and DeCenzo, 2004; Certo, 2003) ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การโน้มนำองค์การ และการควบคุม เนื่องจากผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อองค์การมีเป้าหมาย และได้มีการวางแผนแล้วก็ทำการจัดโครงสร้างองค์การ ว่าจ้างพนักงาน ฝึกอบรม และสร้างแรงจูงใจให้ทำงาน ผู้ประกอบการฯ ก็ต้องมีการควบคุมติดตามผลการปฏิบัติการ และ เปรียบเทียบผลงานจริงกับเป้าหมายหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ เพื่อให้บรรลุผลและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด การบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์การ ด้านการวางแผน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยบริษัทเห็นว่าแผนการปฏิบัติงานมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และพันธกิจของบริษัท และ มีระบบการกำกับ ติดตามพนักงานให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามแผน การบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์การ ด้านการจัดองค์การ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยบริษัทเห็นว่าผู้บริหารวางแผนตนเองได้อย่างเหมาะสมและเป็นแบบอย่างที่ดี และ ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถและสามารถให้คำปรึกษาแก่พนักงาน การบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์การ ด้านการควบคุม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยบริษัทเห็นว่าส่งเสริมและพัฒนาพนักงานให้มีความรู้ต่อการทำงานของบริษัท และ บริษัทมีการจัดรายงานผลการพัฒนาคุณภาพขององค์การ

3. ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการดำเนินการขององค์การ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดทุกด้านโดยผู้ประกอบการมีความคิดเห็นในด้านค่านิยมร่วมขององค์การ และด้านทักษะขององค์การ มากเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ ด้านรูปแบบของการบริหาร และด้านระบบภายในขององค์การ เป็นอันดับสุดท้าย ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการดำเนินการขององค์การ ด้านโครงสร้างขององค์การ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชานนท์ มหาสิงห์ (2563) ปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านอาหารขนาดกลางที่มีสาขาเครือข่าย และนำเสนอเป็นรูปแบบความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านอาหาร ประกอบด้วย 1) การบริหารงาน 6 ข้อ คือ ด้านกลยุทธ์ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านระบบการทำงาน ด้านบริหารงานบุคคลและการฝึกอบรม ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ และด้านการสร้างค่านิยมร่วม และ 2) การตอบสนองความต้องการของลูกค้า 5 ข้อ คือ คุณภาพการให้บริการ ความรับผิดชอบและสื่อสารกับสังคม คุณภาพอาหารและความคุ้มค่าสำหรับลูกค้า ทำเลที่ตั้งร้านอาหารตรงกับกลุ่มเป้าหมาย และการส่งเสริมการขายที่จูงใจ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยบริษัทเห็นว่าโครงสร้างของบริษัทมีรูปแบบสากล และกระจายหน้าที่ชัดเจน และ ท่านสามารถติดต่อกับผู้บริหารได้อย่างสะดวกผ่านระบบสารสนเทศ ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการดำเนินการขององค์การ ด้านกลยุทธ์ขององค์การ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยบริษัทเป็นองค์การที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และบริษัทมีนโยบายขององค์การที่ชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้ ผู้ประกอบการในเขต

นิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการดำเนินการขององค์การ ด้านระบบภายในขององค์การ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยบริษัทมีการสนับสนุนการทำกิจกรรมกลุ่มย่อยที่เกี่ยวกับการพัฒนาปรับปรุงงาน และบริษัทให้การสนับสนุนในการคิดค้น ทดลองเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงงาน และบริษัทมีความถูกต้อง ชัดเจนข้อมูลที่ใช้สื่อสารภายในองค์การ ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการดำเนินการขององค์การ ด้านรูปแบบของการบริหาร อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยบริษัทเห็นว่าการมีผู้บริหารมีความไว และรอบคอบในการแก้ไขสถานการณ์ และบริหารส่งเสริมให้พนักงานมีส่วนร่วมในการบริหารในด้านต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Miller (1983) ว่า คุณลักษณะเฉพาะของการเป็นผู้ประกอบการจะต้องประกอบด้วย การสร้างนวัตกรรม การเผชิญกับความเสี่ยง และการทำงานเชิงรุก เนื่องจากผู้ประกอบการในเขตอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ จะต้องมีการเผชิญความเสี่ยงและจะต้องแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจลงทุน และการดำเนินกลยุทธ์ภายใต้สภาวะความไม่แน่นอน เพื่อแสดงถึงความสามารถในการแข่งขัน และการทำงานเชิงรุกเมื่อธุรกิจต้องเผชิญกับการแข่งขันในอุตสาหกรรม

4. ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงาน ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยบริษัทเห็นว่าด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน มากเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ ด้านประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (Robbins and DeCenzo, 2004; Certo, 2003) การจัดการ (Management) หมายถึง ขบวนการที่ทำให้งานกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จลงได้ อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลด้วยคนและทรัพยากรขององค์การ ซึ่งตามความหมายนี้องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ ได้แก่ ขบวนการ (process) ประสิทธิภาพ (efficiency) และประสิทธิผล (effectiveness) ขบวนการ (process) ในความหมายของการจัดการนี้หมายถึงหน้าที่ต่าง ๆ ด้านการจัดการ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การโน้มนำองค์การ และการควบคุม เนื่องจากผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ ได้มีการบริหารจัดการ วางแผนการจัดการองค์การและทรัพยากรต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่ามากที่สุด รวมทั้ง มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานให้องค์กรและบุคคลสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยบริษัทเห็นว่าท่านคิดว่าปฏิบัติงานได้เสร็จลุล่วงทันตามเวลาที่กำหนดและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า และท่านคิดว่าสามารถตัดสินใจต่อปัญหาขณะปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและรัดกุมเท่าทันสถานการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุภาภรณ์ วงศ์กรเขาวลิต ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ต่อการบริหารและองค์การ ซึ่งนับว่าเป็นการตัดสินใจขั้นสุดท้ายในแง่ที่ว่า การบริหารองค์การนั้นจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ องค์การจะมีความมั่นคงอยู่รอดก็ขึ้นอยู่กับประสิทธิผลขององค์การ ดังนั้นประสิทธิผลจึงมีความสำคัญต่อองค์การ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 นายจ้าง สถานประกอบการ ควรสร้างการตระหนักรู้การเตรียมความพร้อมต่อการปรับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ เพื่อเตรียมพร้อมรองรับการปฏิบัติงานเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน

1.2 นายจ้าง สถานประกอบการ ควรมีการสื่อสารและควรมีการพัฒนาฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะเพื่อให้บุคลากรเพิ่มพูนความรู้และมีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนางานองค์กร และควรมีการเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการด้านอื่น ๆ เพื่อให้มีความสมบูรณ์และครอบคลุมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.), สืบค้นวันที่ 10 มิถุนายน 2563. เข้าถึงได้จาก: <https://www.egov.go.th/th/government-agency/72/>
- ชานนท์ มหาสิงห์ จอมขวัญ สุวรรณรักษ์ และวิชัย เจริญธรรมานนท์. (2563). ปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านอาหารขนาดกลางที่มีสาขาเครือข่ายในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. *วารสารบริหารธุรกิจและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. 3(3), 81-99.
- ธัญชนก ธิติพงศ์วิวัฒน์. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่. *ปริญญาานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร*.
- ธาริณี สุโคตร. (2562). การบริหารโดย Balanced Scorecard. *วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย*. 1(3), 47-56.
- ประเทืองทิพย์ สุกุมลจันทร์. (2559). การพัฒนาตัวแบบประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาในโครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝัน. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*. 6(2), 142-154.
- ภัทรเวช ธาราเวชรักษ์ และทองแดง ทองลิ้ม. (2563). สภาวะแวดล้อมมหภาคของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ไทยภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*. 28(8), 1490-1500.
- วิชุดา จิวประพันธ์. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานศูนย์ปฏิบัติการเอกสารสัญญาธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน). *ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาการประกอบการ. มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- Katz, D., & Kahn, R.L. (1978). *The Social Psychology of Organization*. (2nd ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Miller, D. (1983). The correlates of entrepreneurship in three types of firms. *Management Science*. 29(7), 770-792.

Peters, Thomas J. & Waterman, Robert H. Jr. (2004). **In Search of Excellence**. (2nd ed). London : Profile Book.

Robbins & DeCenzo. (2004), Certo. (2003). Retrieved December 18, 2012, from <http://www.gotoknow.org/posts/447935>